

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/184/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205304
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614205304.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Malý trh 2/A, IČO: 35 886 013, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária KUHAJDA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 47, proti odporkyňi: I. G., bytom S. XXXX, o zaplatenie sumy 543,12 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/188/2014-37 zo dňa 13. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o n e c h á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 164,62 eur spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec v zrušenom rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 164,62 eur spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania. Vychádzal zo skutkového zistenia, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola dňa 14.8.2011 uzavretá zmluva o pripojení ako i rámcová zmluva o poskytovaní osobitných podmienok pri poskytovaní elektronických komunikačných služieb. Nadväzne, nakoľko odporkyňa porušila svoju zmluvnú povinnosť zaplatiť za poskytnuté služby, priznal navrhovateľovi vyčíslenú cenu nezaplatených služieb v celkovej hodnote 164,62 eur. Zároveň z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného záväzku navrhovateľovi prisúdil aj príslušný úrok z omeškania v zmysle § 517 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých faktúr.

Ako nedôvodnú prvostupňový súd zamietol (zvyšnú) časť návrhu, predstavujúcu uplatnenie zmluvnej pokuty. V danej spojitosti konštatoval, že dojednania o zmluvnej pokute sú nejasné, resp. neurčité a preto neplatné v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Z predložených listinných dôkazov, ani pomocou výkladových pravidiel, nebolo totiž možné zistiť, na základe ktorého z alternatívnych spôsobov výpočtu zmluvnej pokuty obsiahnutých v čl.3 rámcovej zmluvy došlo k výpočtu zmluvnej pokuty v predmetnom prípade. O trovách konania rozhodol súd I. stupňa s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že procesne úspešnejšej odporkyňi (úspech v spore 69,69 %, neúspech 30,31 %) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si táto žiadne neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že odporkyňa riadne a včas neuhradzovala (už) splatné faktúry, preto jeho právny predchodca odstúpil od Zmluvy o pripojení písomným podaním zo dňa 18.11.2011. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty odvolateľ odvodzuje z článku 5 bod 5.2 Rámcovej zmluvy, na základe ktorého bola aj vystavená faktúra č. 1028338195 na čiastku 382 eur. V zmysle uvedeného článku vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa vzorca $Q = 330 \text{ eur} + (2 \times (D \times M \times 0,235))$, pričom D predstavuje zostávajúcu dobu platnosti zmluvy (uzatvárala na dobu určitú a to 6 mesiacov) v zmysle článku 4.1 a/ alebo 4.2 Rámcovej zmluvy, M znamená minimálny obrat v zmysle článku 2.2

Rámcovej zmluvy, t.j. 30 eur s DPH a Q je zmluvná pokuta. Dodal, že omeškanie odporkyne viac ako 30 dní s uhrádzaním ceny za poskytnuté služby predstavuje podstatné porušenie zmluvy v zmysle článku 3 bod 3.1 písm. c/ Rámcovej zmluvy.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v § 212 ods. 1 O.s.p. (z dôvodu čoho nedotknutým zostal rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní nenaľadanej časti o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 164,62 eur spolu s priznaným úrokom z omeškania) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p.

Hoci odvolateľ formálne vymedzil rozsah svojho odvolania na celý rozsudok prvostupňového súdu, t.j. vrátane výroku o čiastočnom priznaní istiny s príslušenstvom, vo vzťahu ku ktorému (výroku) absentuje na jeho strane subjektívna legitímácia na podanie odvolania (z dôvodu procesného úspechu navrhovateľa v tejto časti), podľa obsahu podania (§ 41 ods. 2 O.s.p.) - jeho jednotlivých tvrdení posúdil odvolací súd predmetné odvolanie ako podané len nie voči zamietajúcejmu výroku.

Zásadné skutočnosti - t.j. ktorá z viacerých, do úvahy prichádzajúcich eventualít zmluvnej pokuty je základom pre uplatnenie tohto zabezpečovacieho inštitútu v okolnostiach daného prípadu a nadväzne metodika výpočtu zmluvnej pokuty - prezentované odvolateľom v jeho opravnom prostriedku vykazujú charakter skutočností/tvrdení nových, ktorých neprípustnosť predostretia až v štádiu odvolacieho konania vyplýva z úpravy § 205a ods. 1 O.s.p. Predmetná norma predstavuje realizáciu neúplného apelačného systému, (na rozdiel od úplného apelačného systému, v ktorom sa bez obmedzenia pripúšťajú tzv. nóva), ktorého zavedenie v sporovom/kontradiktórnom súdnom konaní je motivované snahou zvýšiť zodpovednosť účastníkov konania a viesť ich k tomu, aby všetky zásadné skutočnosti a dôkazy boli uvedené/navrhnuté v konaní pred súdom I. stupňa. Logickým predpokladom (§ 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p.) takéhoto postupu (nepripustenia nových skutočností predložených až v odvolacom konaní) je však riadne poučenie účastníka konania (súdom I. stupňa) o povinnosti predložiť/označiť všetky dôkazy/skutočnosti najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, resp. do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

Z obsahu spisu však vyplýva, že navrhovateľ/odvolateľ nebol v priebehu celého konania opísaným/kvalifikovaným spôsobom poučený. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodoval bez nariadenia pojednávania (§ 115a O.s.p.). V prípade takéhoto procesného postupu - ako explicitne vyplýva z ust. § 120 ods. 4 veta prvá O.s.p. - je totiž namieste predmetné poučenie poskytnúť účastníkom konania v písomnej podobe.

Dôsledkom uvedenej nedôslednosti v postupe okresného súdu je nevyhnutnosť prihliadať na odvolateľom predostretú skutočnosť, na základe čoho už aktuálne záver (inak logicky odôvodnený) prvostupňového súdu o nedostatočnom/neurčitom skutkovom vymedzení nároku na zmluvnú pokutu neobstojí.

Úlohou súdu I. stupňa v ďalšom postupe preto bude posúdiť dôvodnosť uplatnenej zmluvnej pokuty v kontexte skutkových tvrdení doplnených v podanom odvolaní.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné